

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžd/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201517
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201517.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu M. H., W., proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, 812 28 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-DI-BCP-128/2011 zo dňa 10. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3S/172/2011 zo dňa 22. januára 2013 podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 221 ods. 1, písm. h/ O.s.p., takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3S/172/2011 z 22. januára 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3S/172/2011-25 zo dňa 22. januára 2013 zastavil konanie začaté na podklade žaloby M. H. podanej proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. : ORP-P-334/II-OBCP-2011 zo dňa 2. júna 2011 a oznámeniu - listu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Krajského dopravného inšpektorátu č. p., KRP-P-DI-BCP-128/2011 zo dňa 10. augusta 2011 podľa § 250d ods. 3 O. s. p. konštatujúc, že súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné. Ďalej krajský súd uviedol, že žalobca v správnom konaní nevyužil možnosť podania riadneho opravného prostriedku, preto nemohol správny súd vec meritorne preskúmať pre prekážku nevyčerpania všetkých riadnych opravných prostriedkov. Tunajší súd konanie podľa ustanovenia § 250d O. s. p. zastavil z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nemohlo byť predmetom preskúmavania súdom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom tvrdil, že krajský súd jeho žalobu nepreskúmal a uviedol, že odvolanie proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu podal žalobca oneskorene. Z dôkazov č. 2 a 3 žaloby, ako aj zo spisu správneho orgánu vyplýva, že odvolanie bolo podané včas. Správny orgán však použil na určenie dátumu oznámenia rozhodnutia právnu fikciu

doručenia (podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel), čím postupoval v rozpore so správnym poriadkom z dôvodov uvedených v dôkaze č. 5 žaloby.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby uznesenie 3S/172/2011-25 bolo zrušené, nakoľko súd nedostatočne zistil skutkový stav a postupom súdu sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V preskúmvanej veci bolo potrebné posúdiť otázku, či je možné považovať oznámenie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát č. p. KRP-P-DI-BCP-128/2011 zo dňa 10. augusta 2011 za rozhodnutie a či je možné ho súdne preskúmať. Pri posudzovaní tejto otázky vychádzal odvolací súd zo skutočnosti, že pojem „rozhodnutie“ je označením technickým a je potrebné k nemu pristupovať vždy z hľadiska jeho obsahu a nie formy. Nie je rozhodujúce, ako správny orgán svoj akt označil alebo či vec vybavil neformálnym prípisom (či formálne nedokonalým rozhodnutím, napr. bez odôvodnenia, či poučenia o opravnom prostriedku) v domnienke, že nie je jeho povinnosťou vydať rozhodnutie v určitej procesnej forme. Takýto akt môže byť tiež podrobený súdnemu prieskumu. (Bureš, Drápal, Mazanec, Občanský soudní řád. Komentár, 5. vydání, s. 1042).

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v súlade s týmto názorom je predovšetkým potrebné preskúmať, či v konaní pred Krajským dopravným inšpektorátom v Bratislave bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, či si pošta pri doručovaní písomnosti - rozhodnutia o priestupku vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava II, Okresným dopravným inšpektorátom č. p.: ORP-P-334/II-OBCP-2011 zo dňa 2. júna 2011, splnila všetky povinnosti tak, ako jej to vyplýva z § 24 ods. 2 OSP, teda, či sa najprv pokúsila doručiť písomnosť a po neúspešnom prvom pokuse opakovane doručovala písomnosť na druhý deň, o čom mal byť žalobca riadne a včas upovedomený a až následne došlo k uloženiu zásielky a nastala prezumpcia doručenia. Ak by sa totiž zistilo, že pošta pri doručovaní riadne svoje povinnosti nespĺnila v súlade s uvedeným ustanovením, malo by to za následok uplynutie lehoty na podanie opravného prostriedku v úplne iný deň, než ktorý bol vypočítaný a ustálený v predchádzajúcom konaní krajským súdom. To by ovplyvnilo i zistenie, či sa prvostupňové rozhodnutie o priestupku vôbec stalo právoplatným, alebo bolo v lehote napadnuté opravným prostriedkom.

Krajský súd v Bratislave bude preto povinný v záujme naplnenia ústavného práva na súdnu ochranu žalobcu, v ďalšom konaní zistiť, aký bol postup pošty pri doručovaní rozhodnutia o priestupku prvostupňového správneho orgánu žalobcovi a až po nepochybnom zistení, že k podaniu odvolania voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu došlo oneskorene, bude konanie možné zastaviť.

V ďalšom konaní treba mať totiž na zreteli tvrdenie žalobcu, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa v dobe od 8. júna 2011 do 20. júna 2011 zdržiaval v mieste bydliska na W. že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu prevzal 20. júna 2011 a 30. júna 2011 podal proti nemu odvolanie, ktoré žalovaný považoval za oneskorene podané.

Tieto dôvody viedli odvolací súd k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, či boli splnené všetky podmienky vyžadované ustanovením § 24 ods. 2 Správneho poriadku pre doručovanie zásielok určených do vlastných rúk, a teda neexistuje nevyvrátiteľná pochybnosť o správnom počítaní 15 dňovej lehoty, do skončenia plynutia ktorej mohol žalobca podať odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.